23ème Année — № 6732 — 26 Février 1908 — 7 Octobre 1326 — 10 Mars 1908 — 23ème année — № 6732

ԱՐԵՎԵԼՔ
ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԹԵՐԹԻ
10 ՓԱՐԱՐ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՉԱՏՈՒՆ ԵՒ ԽՄԲԱԳՐԱՏՈՒՆ
Տնօրէն՝ Ա. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ
Ք. ՊՈՒՅՃԻՔԼԻ, ՀԱՐ ՀԱՐԱՎԱՆՔ ԹԻՒ 24
ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԻՆԱՅԻՆ ԳԻՆԵՐ
Ամսական՝ Ք. Պոլսոյ եւ Պրուսայի համար ... 80 Գրոշ
Վեցամսեայ ... » ... 45 »
Երեքամսեայ ... » ... 25 »
Արտասահման՝ Տարեկան ... 100 »
Վեցամսեայ ... » ... 60 »
Օտար երկիրներ՝ տարեկան ... 25 Ֆրանք
Վեցամսեայ ... » ... 30 »
Գինը մէկ օրինակ 10 փարա

ԱՐԵՎԵԼՔ

Journal Arménien
Directeur - Propriétaire
KARÉKIN BOYADJIAN
Constple, Galata
„ԱՐԵՎԵԼՔ“
ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԹԵՐԹԻ
10 PARAS

ՊՈՂՈՍՈՎԱՏԻԱՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ

Հրատարակուած է Ս. Ղազնաֆեան Վ. Ոսկանեան
Թարգմ. ազգ. ձեռնարկ գիւտէն Գ. Ոսկանեան

Ներածական ակնարկ Յովսէփ Արեւեան

Գին 2 ղրուշ

ՀԱՅ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆԸ ԵՒ ՆԱՀԱՊԱՏԱԿԸ

Հրատարակուած է Ս. Ղազնաֆեան Վ. Ոսկանեան
Թարգմ. ազգ. ձեռնարկ գիւտէն Գ. Ոսկանեան

Ներածական ակնարկ Յովսէփ Արեւեան

Գին 2 ղրուշ

ՀԱՅ ՍԱՀՄԱՆԱԴՐՈՒԹԻՒՆԸ ԵՒ ՆԱՀԱՊԱՏԱԿԸ

Հրատարակուած է Ս. Ղազնաֆեան Վ. Ոսկանեան
Թարգմ. ազգ. ձեռնարկ գիւտէն Գ. Ոսկանեան

Ներածական ակնարկ Յովսէփ Արեւեան

Գին 2 ղրուշ

ՊՈՂՈՍՈՎԱՏԻԱՆ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԸ

Հրատարակուած է Ս. Ղազնաֆեան Վ. Ոսկանեան
Թարգմ. ազգ. ձեռնարկ գիւտէն Գ. Ոսկանեան

Ներածական ակնարկ Յովսէփ Արեւեան

Գին 2 ղրուշ

ԲԱՐԵԿԱՄՈՒԹԻՒՆ

(*) Այս յօդուածը հրատարակուած է թրքահայ ամսագրի մը մէջ եւ զրպարտութիւն մըն է ամբողջ ազգին դէմ։ Խմբ.

— Այո, պարո՛ն, ճիշդ այդպէս է, ինչպէս ասում էք։ Ես ինքս էլ այդ կարծիքին եմ։ Ես ինքս էլ ասում եմ, որ մեր ազգը ամենից առաջ պէտք է բարեկամանայ։ Ես ինքս էլ ասում եմ, որ մենք պէտք է ամէն կերպով ձգտենք, որ մեր ազգը ամենքի հետ

ՇԱԲԱԹԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ՀԱՍԱՐԱԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԵՐՈՒ

ՎԱՐԴԱՎԱՌ

ԱՄՍԱԳԻՐ ՀԱՅԱԳԻՏԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ

Ամսագիր կիսւրդ ուրգսախիկ ստեփագոյց
Հարդագ 1906թ, Նոեմ-Նոյեմբ 1904թ, Ութ-
տասդ 1906թ եւ Դեկտեմբ 1906թ գոյ-
գագեակներ

Ե՞Ր ԳՆԱՑ ՀԱՅՐԸ

Ե՞ր գնաց հայրը, ե՞ր գնաց, ե՞ր գնաց,
Ե՞ր գնաց հայրը, ե՞ր գնաց, ե՞ր գնաց,
Ե՞ր գնաց հայրը, ե՞ր գնաց, ե՞ր գնաց,
Ե՞ր գնաց հայրը, ե՞ր գնաց, ե՞ր գնաց...

Ես ինչ գիտեմ, որ հայրս գնաց Ամերիկա, ինչ գիտեմ, որ հայրս գնաց Ամերիկա, ինչ գիտեմ, որ հայրս գնաց Ամերիկա, ինչ գիտեմ, որ հայրս գնաց Ամերիկա...

ԵՒՐՈՊԱԿԱՆ ՀՈՍԱՆՔՆԵՐՈՎ
ԱՐԱԳ ԵՒ ԱՆԱՊԱՀՈՎ
ՄԻԱՅՆ
ՀՈՍԱՆՔԱՑԻՆ ՄԱՐՄԻՆՆԵՐՈՎ
ԿԱՏԱՐՈՒՄ Է
ՀԱՐԱՒԱՆԴՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈՍԱՆՔՆԵՐՈՒ
ՄԻՋԵՒ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈՍԱՆՔՆԵՐՈՒ
ՄԻՋԵՒ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈՍԱՆՔՆԵՐՈՒ ՄԻՋԵՒ

##

ԿԱՅՍ. ՊԱԼԱՏԱՆ ՀԱՅԹԱՅԹԻՉ

Լ Ի Ւ Ք Ս

Լամբարի ընկերութիւնը

ԱՇԽԱԿԱՆ ԹԹՈՒԻ

ՁՆՇՈՒՄՈՎ

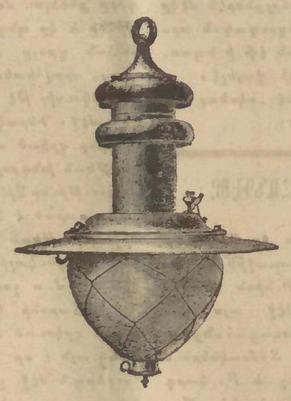

ՕԴԻ

ՁՆՇՈՒՄՈՎ

ՎԱՃԱՌՄԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐ

ԿԱՆԽԻԿ ԿԱՄ 6 ԵՒ ԿԱՄ 12 ԱՄԻՍ ՊԱՅՄԱՆԱԺԱՄԵՐՈՎ

ԼԻՒՔՍ ԼԱՄԲԱՐԻՆ ԼՈՅՍԸ ՀԱՆՐԱՇԱՆՕԹ Է

ԱՄԷՆԷՆ ԱՒԵԼԻ ԽՆԱՅՈՂԱԿԱՆ, ԱՄԷՆԷՆ ԱՒԵԼԻ ՓԱՅԼՈՒՆ, ԱՄԷՆԷՆ ՅԱՐԱՏԵՒ ԼՈՅՍՈՆ Է

Լիւքսի լոյսը միւս ամէն լոյսերէն նախընտրելի է. շատ մը հաստատներու փողոցներուն, արհեստանոցներուն, պարտէզներուն, ճաշարաններուն, երկաթուղիներուն մէջ գործածական է այս լոյսը:

ՄԻՋՆՈՐԴՋԷՔ ՉԿԱՅ

ԿԵՂԾԵՐԷՆ ՉԳՈՒՇԱՑԷՔ

Բուն ԼԻՒՔՍ լամբարները միայն ԼԻՒՔՍ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ Ղալաթիոյ մթերանոցին մէջ կը ծախուին

ՂԱԼԱԹԻԱ, ՀԷՋԱՐԷՆ ՓՈՂՈՑ, ԳՕՕՔԷՐԱԹԻՎԻՆ ԴԻՄԱՑ ԵՒ ՎՈՑՎՈՏԱ ԻՆԱՅԷԹ ԽԱՆ ԹԻՒ 52

ԺԱՔ ԳՐԻԷՆ

ԴՐԱՄ ԵՒ ՍԷՐ

ԵՐԿՐՈՐԴ ՄԱՍ

ՄՕՐ ՄԸ ԱՆՑԵԱԼԸ

ԺԲ.

Տիկին ու Ռիպիէր փոթձեց հանդարտիլ, հասկնալու համար Լիւսիէնի քաշածները, որ նորէն սկսած էր խօսիլ:

— Սրբեք չէք կրնար երեւակայել թէ ձեր խեղճ զաւակը ինչէր քաշած է: Մօրը անկանոն կեանքէն մասին ամբոխացած կը դեռ ինչդինչը: Սակրօբիւնն ըսած էր քան մը չկրնդրել: Լսիկ ու համակերպած, պերճանքի մէջ կ'ապրէր, առանց մանկական անոր: Շատ պարզօրէն կը հագուէր և ծախքեր ընելու առիթէն կը խուսափէր: Իր ընթացքը կննդանի ու շրջանակական անդիմադրելիութիւն մըն էր իր մօր ուղղուած, որ ընդհակառակը լայնօրէն կ'օգտուէր այդ պերճանքէն: Այս պէս՝ կարծեցեալ կամուրջին մէն ինչ ըրած է՝ ազիկը անպատասխանին չուշ

զին մէջ մոռնալու համար, որուն կը հասուէր ինք: Փորձած է սրդուզարդի, խրախճանքի և վատառողջ հաճոյքներու ճաշակը ներշնչել անոր: Ուզած է պէյբատեր ազիկ մը ու մեզաւոր հոգի մը դարձնել, անտարբեր՝ խղճի խայթի ու ամօթխածութեան հանդէպ:

Այս պահուն, ներսէնին ընդմիջեց Լիւսիէնի խօսքը, դառնալով.

— Կարելի՞ բան է որ մայր մը ուզէ այդ տասիճան ապականել իր ազիկը:

Ու այդ մայրը լսեց Լիւսիէնի խօսքը: Վայրկեան մը իւվեր, թևերը սեղանին վրայ դրած, գլուխը ձեռքերուն մէջ առած, դառն արցունքներ կը թափէր: Ուզէր խօսիլ, ալեւս չկրնար հևումի համար: Բայց կը դժար թէ քալելու ուժ չպիտի ունենար և առանձին քալելը առնելուն պէս՝ պիտի դանդազէր, իր յուզմունքը և ցաւը մոռնալով: Սակայն կընար աւելի արագ առնել մոկի ընել այդ նեղկլի դրպարտութիւններէն, որոնք խորապէս կը վիրաւորէին զինքը, դաշնակ մը ուզիլ ասանկ արհնաւորելով իր մէջը: Ահ, ինչ աննկարագրելի ատելութիւն:

— Առաւա՛ծ, դուն գիտ՛ իմ վիճակս, հծծեց Տիկին ու Ռիպիէր արտասուալից աչքերով: Ուժ ա՛ւր ինծի լուսնիացիր մոկի ընելու այն զրպարտիչ ու անպատ

նարկիլ խօսքերը որոնք այդ երկու մարդոց բերնէն կ'ելլէին: Որքա՜ն փափագ կը զգար ապտակելու այդ դէմքը, քաշելու անոր վրայ և երեսին զարնելու այդ երիասարդին խայտառակութիւնը, որ անպատշաճ կնոջ մը վրայ կը յարձակի... Բայց, աւա՜ղ, գայթակղութիւնը հնարին ու անդրմանելի պիտի ըլլայ: Ազիկը պիտի անպատասխանի այդ պատճառաբանութիւնները: Մարթ, սիրելի ազիկս, զոր միշտ յարգած ու սիրած եմ, քեզի համար միայն այս տանջանքը կը կրեմ:

Խեղճ մօր վիշտը անհուն էր... Լիւսիէն Ռիչը, հաւատարիմ՝ Մելոի ծառան խօսակցութիւններուն, ախմահ ու անդօսլ կերպով կը չարունակէր իր անպատեհ գործը: Իր բարեկամը յանձնարարած էր Մարթի մայրը անհատնարկել. կը հնազանդէր այդ հրամանին, տեսակ մը հաճոյք զգալով տարբերած կինը ամօթկոտ ընկճելէն և խեղճ հիւանդին սիրտը յուզելէն, որ միամտութիւնը ունեցած էր իր խօսքին հաւատ ընծայելու: Ակնբախորէն Լիւսիէն կը ջանար տռամաթիք դարձնել իր պատմութիւնը, և անոր չհականատութիւնը ապացուցնելու համար՝ սեփական իր գործերուն քրպարտութիւնները չբերելու, աւելի տխուր արարքներ վերագրելով մօրը: Տիկին ու Ռիպիէր կը հոգնէր ու կ'ըսէր.

— Ահ, վա՜յ, թշուառակա՜ն:

Մինչ Լիւսիէն կը չարունակէր.

— Կրնաք պարծիլ թէ աղջիկդ ազատեցիք: Ո՞վ գիտէ, եթէ դուք չըլլայիք՝ մայրը բոլորովին պիտի մոլորեցնէր իր աղջիկը: Հիմա կրնամ ձեղի խոստովանիլ թէ մայրը չարունակ կը յանդիմաներ իր աղջիկը Գ. ու Ռիպիէրի նկատմամբ ակնածանք և հազուագիւտ չհնարհնալուն համար: Յարհարդ կատար որ աւելի աղնիւ ու հանգամառար գործնական կամքին հանդիպ և գործանքներ չդանլէր անոր: Մայրը լրջորէն կ'ըսէր թէ այդ բանը ազատ չդիտի նայեր իր աղջկան և թէ սա առաւելութիւնը պիտի անհնարար որ կտրը բոլորովին իրենց պիտի կապէր: Ան հարատած էր և իրենք աղջատ: Հետեւաբար պէտք էր լաւ վարուիլ կամքին հետ: Իմ կարծիքովս՝ տարակուսելի չէ որ մայրը ուզած ըլլայ իր աղջիկը նետել այդ մարդուն թեւերուն մէջ...

Ալ չդիտ անցուցած էր Լիւսիէն... Մարդկային սիրտ ուժ չկրնար զսպել իր ամէնէն ներքին և նուիրական զգացումներուն մէջ ծանրապէս վիրաւորուած ու նախատուած մայր մը: Վայրկեան մը իվեր աթոռին որ Ռիպիէր ձեռքերով կը կոտրէր այն սեղանին, որուն առջեւ նստած էր և անլուր ձիգեր կ'ընէր՝ ինքզինքը զսպելու համար: Մտաղակը ինչպէս խեղճ կենդանիի մը պէս որ պատրաստ է մեկոց չունի և անկիւնը կը կծկի, կարեկցութիւն ներշնչելու համար. այսպէս ալ իր աթոռին վրայ կծկած տարաբախտ մայրը լուկ ընդունած էր մարկի այն հարուածները, զորս արձակած էր Լիւսիէն իր սուտերով և անօգնականէ զրպարտութիւններով: Բայց երբեմն կը պատահի որ որ կար կննդանին, չատ խոշտանգուած ըլլալուն համար, ընդվզումի չարժում մը կ'ունենայ և զինքը նեղը դնողին վիզը կը ցտակէ: Տիկին ու Ռիպիէր հետքան չունէ մը կ'տուէր յարձակուն զայրոյթի մը աղդեցութեան տակ, որ ամբողջ մարմինը կը ցնցէր: Չափը անցած էր ա՛յ: Չէր կրնար ալ եւս մոկ ընել: Հիմա ալ զինքը կը զրպարտէին թէ ուզած էր ցան ներսէնի մը գիրկը նետել աղջիկը: Սակայն Լիւսիէն մը ու խոչտանգութիւն մըն էր ատիկա: Այդ գարշելի զրպարտութիւնը լսելուն պէս՝ սարսռացած էր, իբր թէ մօին վրայ կարմիր երկաթ մը դրուած ըլլար...

Տիկին ու Ռիպիէր, ինքնաչարժ կերպով և առանց ուշ ընելու, տաքի ելաւ դռնառ... Երկու ոտքաւ ընելով կարճ անցաւ այն միջոցը որով բանուած էր երկու մարդոցմէն. ու հոն Բիւր Մօրանի ու Լիւսիէնի առջեւ երեսի քօղը և դիմակը պատռեց... Մարերը անկարդ, դիմագծերը այլայլած, աչքերը խոյրցած էին կատաղութենէն և արցունքներէն կարմրած: Բարկութիւնն ու ատելութիւնը վեհ երեւոյթ մը ստանձ էին այդ դէմքին, որ մարդկային երեւոյթ չունէր այլ եւս... Լիւսիէն, ահաբեկած, կարծես տեսնել ուզեցնած կին մը, չեմ գիտեր ո՛րկից գալած եւած, պատրաստ կարծելու համար իր կրած անօգնականութեան:

— Անմօթ ստախօս, ազաղակեց Տիկին ու Ռիպիէր: Ինչ ըսիք քիչ մը առաջ: Կրկնեցէ՛ք ձեր գաւնելի զրպարտութիւնները:

Ու իր ձախ ձեռքով ուժգնօրէն զարկաւ Լիւսիէնի դէմքին: Ու օրովհետեւ երիասարդը լուռ կը մնար, ամօնկած և արգահատելի կացութեան մը մատնուած, Տիկին ու Ռիպիէր յարեց:

— Թշուառակա՛ն, բան մը չէ՞ք ըսեր, ինքզինքիդ պաշտպանելու համար: Ինչ վատ ստախօս եք եղեր: Կին մը կը զրպարտէք իր բացակայութեանը: Բայց երբ ձեր դիմաց կը գտնուի ան, լուռ կը մնաք: Իմ անարգանքս ու զայրոյթս կ'արձակեմ ձեր երեսին և գլուխս անդին կը դարձնեմ տասկնամ:

Հիմա Տիկին ու Ռիպիէր իր ամբաստանչ անշուկ կեցած էր և ուժգին ձայնով մը կը գոչէր.

(Շարունակելի)

Առօնաւոր ԴԱՐԵԳԻՆ ՏՕՇԱՃԵԱՆ